

Döntés a szegények mellett

Manapság hajlamosak vagyunk fokozottan védeni magánéleti és kikapcsolódási köreinket, és könnyen engedünk annak, hogy megfertőzzön bennünket az individualista fogyasztói kényelem. Ebből fakadóan a szegények iránti kötelességünk abba a veszélybe került, hogy megreked az elmélet vagy a pusztá érzelem szintjén anélkül, hogy valóban áthassa magatartásunkat és döntéseinket. Amire szükség van, az a tényleges kötelességekben és cselekedetekben megnyilvánuló állandó készenlét,¹ amely elkerül bármiféle gyámkodó hozzáállást. Meghívásunk arra szólít, hogy szenteljünk időt a szegényeknek, áldozunk nekik odaadó figyelmet, érdeklődéssel hallgassuk meg őket, álljunk melléjük a legkínosabb időkben, vállaljuk, hogy életünkéből órákat, heteket, akár éveket töltsünk el velük, és hogy törekedjünk az ő köreikből kiindulva átalakítani körülményeiket. Nem feledhetjük, hogy ez az, amit maga

---

Közlésünk részlet az ún. „Aparecidai dokumentum” – a Latin-amerikai és Karib-tengeri Püspöki Konferenciák Tanácsa V. (2007. május 13-tól 31-ig tartó) közgyűlését lezáró összegzés és a kontinens főpásztorainak záró következtetései – szövegéből (397–402; <https://www.celam.org/aparecida/Ingles.pdf>, utolsó letöltés: 2019. 11. 07.), amelynek közzétételét XVI. Benedek pápa 2007. június 29-ei dátummal, Szent Péter és Szent Pál ünnepén aláírt levelével engedélyezi. (http://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/en/letters/2007/documents/hf_ben-xvi_let_20070629_aparecida.html, utolsó letöltés: 2019. 11. 07.)

A közgyűlés résztvevői Jorge Mario Bergoglio bíborost – a majd 2013-ban megválasztásra került Ferenc pápát – bízták meg azzal, hogy a tárgyalások összegzésének megszövegezését vezesse. Az „Aparecidai dokumentum” az Egyházat az állandó misszió állapotába helyezi és missziós tevékenység végzésére ösztönzi különös tekintettel a társadalmi peremvidéken élők felé. Ferenc pápa megnyilatkozásaiban gyakran hivatkozik erre az alapdokumentumra, amelynek a tanulságai az egész Egyházra is vonatkoztathatók.

1 XVI. Benedek, Deus caritas est 28, 31.

Jézus tűzött ki célul azzal, amit tett és tanított: „ha vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat, a vakokat”. (Lk 14,13)

Csak a minket barátokká tevő bensőség tesz képessé bennünket arra, hogy mélységében becsüljük meg ma a szegények jelentőségét, helyénvaló vágyaikat, igényüket arra, hogy a hitet a maguk módján éljék meg. A szegények iránti kötelességnek el kellene vezetnie bennünket a szegényekkel való barátsághoz. A szegények naponta az evangelizáció és a teljes körű emberi haladás közvetítőivé válnak: gyermekeiket hitben nevelik, bekapcsolódnak rokonaik és szomszédjaik körében a folyamatos és kölcsönös együttérzés gyakorlásába, szüntelenül Istent keresik, és éltetik az Egyház zarándoklétét. Az evangélium fényében felismerjük, hogy méltóságuk felmérhetetlen, és kiválóságuk szent Krisztus szemében, aki ugyanolyan szegény volt, mint ők, és ki-rekesztettként közéjük tartozott. Ebből a hívő tapasztalatból fakadóan osztozunk velük jogaik védelmében.

Ezt a szegények iránti kötelességet megújult energiával vállalva kijelentjük, hogy bármely evangelizációs folyamat előidézi az emberi haladást és a hiteles felszabadulást, „amely nélkül lehetetlen az igazságos rend a társadalomban”.² Azt is megértjük, hogy az igazi emberi haladás nem szűkíthető le részletkérdésekre: „Kerek egésznek kell lennie; elő kell mozdítania minden egyes ember és az egész ember fejlődését”³ a Krisztusban gyökerező új életből fakadóan, amely úgy formálja az embert, hogy az „ő saját fejlődésének alakítójává teszi”.⁴ Az Egyház számára a szeretetszolgálat az Ige hirdetéséhez és a szentségek ünnepléséhez hasonlóan „tulajdon lényegének mellőzhetetlen kifejezése”.⁵

Ennélfogva tanítványi és misszionáriusi helyzetünkől adódóan energiával akarjuk megtölteni az élet és a kölcsönös együttérzés Evangéliumát lelkipásztori terveinkben az Egyház szociális tanításának fényénél. A világiak készenlétével és elkötelezettségével együtt szándékozunk előmozdítani a szociális ügyekben teendők hatékonyabb egyházi módjait is. II. János Pál pápa a reményre ad okot:

Mindabból, ami mindenki közös erőfeszítésével és az isteni kegyelem segítségével a történelem egy meghatározott pillanatában megvalósítható és megvalósítandó – akkor is, ha csak tökéletlen és ideiglenes – annak

2 XVI. Benedek pápa beszéde a Latin-Amerikai és Karibi Püspökök V. Általános Konferenciájának megnyitó ülésén az aparecidai kegyhely konferenciatermében 2007. május 13-án, vasárnap. (https://w2.vatican.va/content/benedict-xvi/hu/speeches/2007/may/documents/hf_ben-xvi_spe_20070513_conference-aparecida.html, utolsó letöltés: 2019. 11. 07.)

3 VI. Pál, Populorum progressio 14.

4 VI. Pál, Populorum progressio 15.

5 XVI. Benedek, Deus caritas est 25.

érdekében, hogy az emberek élete „emberibbé” váljon, semmi el nem vész és semmi sem hiábavaló.⁶

A püspöki konferenciáknak és a helyi egyházaknak a megújult törekvések előmozdítására irányuló küldetése, hogy megerősítsék azt a kiépített, megszervezett és átfogó szociális szolgálatot, amely közvetlen segítséggel és fejlesztő munkával⁷ válik jelenvalóvá a kirekesztettség és peremre szorultság új körülményei közepette, ahol a sérülékenyebb csoportok élnek, ahol az élet a leginkább veszélyeztetett. Ennek a cselekvésnek a közepében helyezkedik el minden egyes ember, akit a krisztusi szeretet szívesen lát és szolgál. Népeink életének érdekében e cselekvés során a Katolikus Egyház támogatja a más keresztény közösségekkel megvalósuló kölcsönös együttműködést.

A globalizáció következtében népeink körében a szegények új csoportjai jelennek meg. Megkülönböztetett figyelemmel és korábbi Közgyűléseinkkel következetesen egyetértve az újonnan kirekesztettek csoportjaira összpontosítunk: a migránsokra, az erőszak áldozataira, a kitelepítettekre és menekültekre, az emberkereskedelem és emberrablás áldozataira, az eltűntekre, a HIV és a helyi járványok miatt betegségben szenvedőkre, a kábítószerfüggőkre, azokra a felnőttekre, valamint fiúkra és lányokra, akik a prostitúció, a pornográfia és az erőszak vagy a gyermekmunka áldozatai, a meggyalázott nőkre, a szexuális kizsákmányolás miatti ellehetetlenülés és kereskedelem áldozataira, az eltérő és megváltozott képességeik miatt hátrányos helyzetű emberekre, a munkanélküli férfiak és nők roppant csoportjaira, azokra, akik technológiai műveletlenségük miatt kirekesztettek, a nagyvárosok utcáin élőkre, a bennszülöttekre és az afro-amerikaiakra, a földnélküli parasztokra és a bányászokra. Szociális szolgálatán keresztül az Egyháznak szeretettel kellene fogadnia és együtt kellene élnie ezekkel az ellehetetlenített emberekkel adott körülményeik között.

(Tóta Péter Benedek fordítása)

6 II. János Pál, *Sollicitudo rei socialis* 48. (<https://katolikus.hu/dokumentumtar/2753>, utolsó letöltés: 2019. 11. 07.)

7 II. János Pál, *Ecclesia in America* 58.